

BVOR-certificeringssysteem
voor verwerkers van ziek bomenhout

Voorwaarden en procedures – vanaf 1 januari 2015

- Vastgesteld op 20 november 2014 -

1. Inleiding

De Branche Vereniging voor Organische Reststoffen (BVOR) voert sinds 1994 een certificeringssysteem voor verwerkers van ziek iepenhout. Sinds die tijd is de iepziekte sterk teruggedrongen, onder meer omdat het verspreidingsrisico door zorgvuldige verwerking is gedaald. De laatste jaren heeft de BVOR gemerkt dat bij erkende verwerkers steeds minder (ziek) iepenhout binnenkomt voor verwerking. Tegelijkertijd zijn de afgelopen jaren andere boomziekten opgekomen die verspreidingsrisico's met zich meebrengen. Ook voor deze boomziekten geldt dat adequate verwerking het risico op verdere verspreiding vermindert.

Daarom verbreedt de BVOR per 1 januari 2015 het certificeringssysteem voor verwerkers van ziek iepenhout naar een certificeringssysteem voor verwerkers van meerdere soorten ziek hout. Vanaf 1 januari 2015 dekt het systeem de volgende boomziekten: iepziekte, kastanjabloedingsziekte, Phytophthora ramorum en Verticillium. Meer achtergrond en informatie over herkenning van deze ziekten staat in bijlage C.

De methoden die erkende verwerkers gebruiken om iepenhout te verwerken, blijken ook voor andere boomziekten goed te werken. Erkende verwerkers zijn bij uitstek in staat om besmette en/of vatbare bomen en broedhout nauwkeurig en snel op te ruimen en te verwerken.

Verwerkers die voldoen aan de door de BVOR vastgestelde voorwaarden, zijn gerechtigd het BVOR certificaat 'Erkende verwerker ziek bomenhout' te voeren. Door gebruik te maken van verwerkers met dit certificaat hebben bezitters en ontdoeners van ziek bomenhout alsmede andere belanghebbenden zekerheid dat het materiaal op een verantwoorde manier onschadelijk wordt gemaakt. Aansluitend wordt het bomenhout zo hoogwaardig mogelijk hergebruikt in materiaaltoepassingen, namelijk in compost of als brandstof.

Onderhavig document zet de voorwaarden en procedures van het systeem uiteen, zoals deze per 1 januari 2015 gelden.

Paragraaf 2 vat samen onder welke voorwaarden het certificaat mag worden gevoerd. In paragraaf 3 staat de procedure voor certificering beschreven. Bijlage A gaat dieper in op de verwerkingsmethoden, waarna bijlage B de eisen voor registratie beschrijft. Vervolgens staat in bijlage C meer informatie over de herkenning van de boomziekten, waarna bijlage D afsluit met de checklist die wordt gebruikt bij de audit.

2. Voorwaarden voor het voeren van het certificaat

De BVOR stelt een aantal voorwaarden aan het voeren van het certificaat voor verwerken van ziek bomenhout.

a) Vergunde inrichting voor verwerking van organische reststromen

Het BVOR-certificeringssysteem staat open voor partijen die een vergunde inrichting hebben voor de be- en verwerking van organische reststromen. De certificering is gekoppeld aan deze inrichting. Door de verwerking van ziek bomenhout te koppelen aan een vergunde inrichting, is gewaarborgd dat wordt gewerkt onder strenge milieucondities en controle van in- en uitgaande materialen en processen.

Vergunde inrichtingen hebben een acceptatiereglement en registreren hun inputstromen, waardoor de traceerbaarheid gegarandeerd is. In het acceptatiereglement staat onder welke voorwaarden een inrichting materialen mag accepteren. Deze materialen zijn in de vergunning vastgelegd. Bij inname van (ziek) bomenhout moet dit geregistreerd worden (zie bijlage B), zodat kan worden getoetst of deze stromen op een juiste manier zijn verwerkt.

b) Geschikte verwerkingsmethoden

Verwerkers worden gecertificeerd voor één of meer van de bewezen veilige methoden om ziek bomenhout onschadelijk te maken (zie tabel 1). Deze methoden staan in bijlage A beschreven. De genoemde boomziekten staan beschreven in bijlage C. In de bedrijfsvoering moet zijn geborgd dat wordt gewerkt conform genoemde methoden. Op de locatie zelf moet dit aantoonbaar zijn door middel van een gedocumenteerde procedure (bijvoorbeeld stroomschema's).

Tabel 1 Overzicht boomziekten en geschikte verwerkingsmethoden

Naam ziekte	Verwerkingsmethode				
	Schillen	Verkleinen/ Hakselen	Wateren	Composter	Verbranden
Iepziekte	X	X	X	X	X
Bloedingsziekte		X		X	X
Phytophthora ramorum		X		X	X
Verticillium	X	X	X	X	X

c) Kennis van (ziek) bomenhout

Het verantwoordelijk personeel moet aantoonbaar op de hoogte zijn van de verwerkingsmethoden van (ziek) bomenhout. Dit kan de weegbrugoperator, de locatie beheerder of een andere locatie medewerker zijn. Ook kennis van het (ziek) bomenhout, dus het herkennen ervan, moet aanwezig zijn. Verantwoordelijk personeel dient verplicht deel te nemen aan de tenminste tweejaarlijks door de BVOR te organiseren cursus/training hiervoor. Deze eisen moeten in het kwaliteitssysteem zijn vastgelegd.

3. Procedure voor certificering

Initiële certificering

Wanneer een verwerker voor de eerste maal gecertificeerd wil worden, stuurt hij een verzoek naar het Verenigingsbureau van de BVOR. Dit verzoek moet aangeven voor welke locatie en voor welke verwerkingsmethoden de certificering wordt beoogd. Daarnaast moet bij het verzoek de vigerende Omgevingsvergunning van de betreffende locatie zijn bijgesloten.

Op basis van de verstrekte informatie beoordeelt de BVOR of daadwerkelijk sprake is van een verwerker als bedoeld in de voorwaarden voor het voeren van het certificaat (zie paragraaf 2). Bij een positieve beoordeling wordt de verwerker geaudit door een onafhankelijke, door de BVOR hiervoor aangewezen, partij. De BVOR geeft deze opdracht.

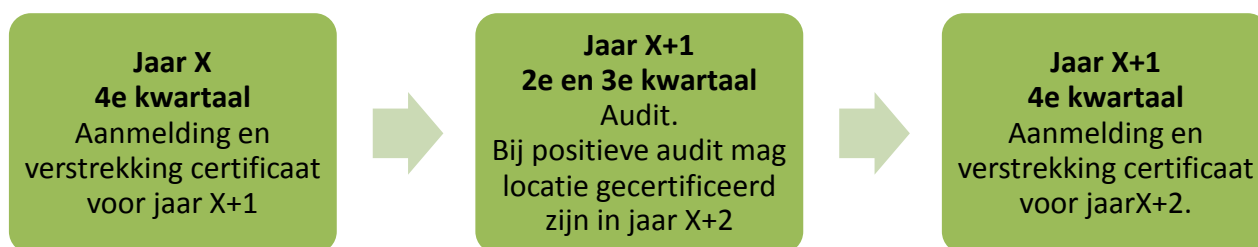
In principe vindt de audit plaats in de reguliere auditperiode, die loopt van mei - oktober. Wanneer een bedrijf zich buiten deze periode aanmeldt, kan deze op korte termijn worden geaudit wanneer voldaan wordt aan de voorwaarden voor het certificaat. Wanneer bijvoorbeeld een bedrijf zich in het najaar aanmeldt en het certificaat voor het volgend kalenderjaar wil ontvangen, dan moet nog hetzelfde najaar worden geaudit met positief resultaat.

Continuering van certificering

Houders van het certificaat ontvangen in het laatste kwartaal van het kalenderjaar een aanmeldingsformulier, waarin zij kunnen aangeven dat zij het certificaat ook in het daaropvolgend jaar willen continueren.

Na aanmelding en betaling van de verschuldigde vergoeding (zie paragraaf 4) worden de verwerkers geaudit door een onafhankelijke, door de BVOR hiervoor aangewezen partij. De BVOR geeft deze opdracht.

Wanneer de audit met voldoende resultaat is afgesloten, is de verwerker gerechtigd het daaropvolgende kalenderjaar het certificaat te voeren. De BVOR verstrekt de certificaten in het vierde kwartaal van het jaar aan de verwerkers.

Audits

Audits vinden jaarlijks plaats. Een certificaat kan nooit worden verleend zonder een voorafgaande audit.

De auditor toetst bij de verwerker in hoofdlijn een viertal zaken (zie bijlage D):

1. de praktijk van be-/verwerking van ziek bomenhout (alleen wanneer dit materiaal ook daadwerkelijk aanwezig is, door visuele inspectie). In ieder geval voert de auditor een visuele inspectie van het terrein uit;
2. de registratie van aan- en/of afgevoerd bomenhout (zie bijlage B);
3. de procedure waarmee wordt geborgd dat ziek bomenhout op locatie wordt verwerkt conform de (te certificeren) verwerkingsmethoden, via een kwaliteitssysteem of anderszins (zie bijlage A);
4. de kennis van verantwoordelijk personeel om ziek bomenhout te herkennen, en/of de aanwezigheid van hulpmiddelen om ziek bomenhout te herkennen (fotomateriaal, posters, etc.). Daarnaast wordt de kennis van verantwoordelijk personeel omtrent de verwerkingsmethoden voor ziek bomenhout nagegaan. De auditor neemt een kort interview af of gaat na of het verantwoordelijk personeel heeft deelgenomen aan de door de BVOR tweejaarlijks te verzorgen cursusmiddag (zie onder 'Planning').

De resultaten van de audits worden door de auditor jaarlijks achteraf aan de BVOR gerapporteerd.

Wanneer een verwerker op deze punten voldoende scoort, is hij gerechtigd het daaropvolgende kalenderjaar het certificaat te voeren. Het certificaat heeft steeds een geldigheidsduur van één kalenderjaar.

Wanneer een verwerker op één of meer van deze punten onvoldoende scoort, wordt geen certificaat verleend voor het daaropvolgende kalenderjaar. Pas wanneer uit een her-audit blijkt dat eerder geconstateerde tekortkomingen naar tevredenheid van de auditor zijn opgelost, wordt het certificaat verleend.

N.B. Wanneer uit een audit tekortkomingen blijken, wordt (indien van toepassing) tevens het certificaat voor het **lopende jaar** opgeschort totdat een her-audit heeft aangetoond dat de tekortkomingen zijn verholpen. Wanneer de auditor structureel – dat wil zeggen verschillende jaren achter elkaar – tekortkomingen constateert, kan de verwerker verdere deelname aan het certificeringssysteem worden ontzegd.

Planning

Audits door de onafhankelijke derde partij(en) vinden elk jaar plaats in de periode mei - oktober. Aansluitend verstrekt de BVOR in het vierde kwartaal de certificaten aan de respectievelijke verwerkers. Deze certificaten gelden dan voor het daaropvolgende kalenderjaar.

Daarnaast beoogt de BVOR iedere twee jaar een cursusmiddag te organiseren voor gecertificeerde en in certificering geïnteresseerde bedrijven, waarbij achtergrondinformatie over de herkenning en verwerking van ziek bomenhout wordt gedeeld en be-/verwerking in de praktijk wordt gedemonstreerd.

Publicatie van certificering

Een actueel register met daarin de gecertificeerde verwerkers is te vinden op de BVOR-website (www.bvor.nl/certificering). Gecertificeerde verwerkers ontvangen een hard copy van hun certificaat.

4. Overig

Financiële aspecten

Verwerkers die in aanmerking willen komen voor het certificaat, zijn aan de BVOR een jaarlijkse vergoeding verschuldigd. Deze vergoeding dekt de kosten van de audit en administratiekosten. De vergoeding moet voorafgaand aan de verlening van een nieuw certificaat zijn voldaan.

De hoogte van de vergoeding wordt jaarlijks door de BVOR vastgesteld en meegedeeld bij verzending van het aanmeldingsformulier.

Wanneer tijdens een audit zodanige onvolkomenheden worden geconstateerd dat een her-audit nodig is, worden de kosten hiervan separaat in rekening gebracht.

Ook voor audits die buiten het reguliere auditseizoen moeten worden uitgevoerd (bijvoorbeeld omdat snelle certificatie voor het volgend seizoen gewenst is), worden extra kosten in rekening gebracht.

Klankbordgroep

Voor de regelmatige toetsing van het certificeringssysteem aan beleidsmatige en technologische ontwikkelingen, is door de BVOR een klankbordgroep ingesteld. Hierin hebben specialisten zitting op het gebied van boomziekten en –verwerking, alsmede enkele BVOR-leden.

Bijlage A Verwerkingsmethoden

De eisen die in deze bijlage zijn gespecificeerd gelden het hele kalenderjaar, dus ook buiten de periode waarin besmetting van bomenhout, waaronder iepenhout kan plaatsvinden.

Opslag van ziek bomenhout

De opslag van tak- en stamhout van ziek bomenhout moet gescheiden van de rest van het op het bedrijf inkomende groenafval plaatsvinden. Specifiek voor iepen geldt dat gescheiden opslag van iepen tak- en stamhout zowel besmet (met iepziekteschimmel aangetast) en/of bebroed als onbesmet (niet door iepziekteschimmel aangetast) en/of niet bebroed hout betreft.

Broedhout moet binnen 24 uur na aanvoer onschadelijk worden gemaakt. Broedhout is iepenhout waarop de iepenspintkever reeds eitjes heeft gelegd. In een gevorderd stadium zijn het gangenpatroon onder de bast en de larven zichtbaar; in een nog later stadium zijn de uitvlieggaatjes in de bast zichtbaar. Bij hout met de kenmerken van *Phytophthora ramorum* geldt dezelfde procedure als voor iepen broedhout: binnen 24 uur na aanvoer onschadelijk maken.

Ander bomenhout moet binnen 8 dagen na aanvoer onschadelijk worden gemaakt. Iepenhout mag ook worden opgehaald door een transporteur in het bezit van het certificaat 'Erkende transporteur ziek iepenhout'.

Tabel 2 Overzicht boomziekten en geschikte verwerkingsmethoden

Naam ziekte	Verwerkingsmethode				
	Schillen	Verkleinen/ Hakselen	Wateren	Composteren	Verbranden
Iepziekte	X	X	X	X	X
Bloedingsziekte		X		X	X
<i>Phytophthora ramorum</i>		X		X	X
Verticillium	X	X	X	X	X

Onschadelijk maken kan op verschillende wijzen. De juiste methode verschilt per boomziekte (zie tabel 2).

- A. Schillen (ontbasten) van de stam. Schillen gebeurt met behulp van een schilschop en motorzaag, motorfrees of ander geschikt materiaal. De schillen of bastdelen moeten aansluitend versnipperd worden. De stam kan voor andere toepassingen worden gebruikt.
- B. Verkleinen tot houtchips < 4 cm. Na verkleinen kan het materiaal voor andere toepassingen worden gebruikt, bijvoorbeeld voor biomassacentrales of als structuurmateriaal voor composteerprocessen.
- C. Wateren, waarbij hout geheel onder water wordt opgeslagen, tot verdere be-/verwerking plaatsvindt. Pas na een jaar wateren is hout volledig onschadelijk (als de bast volledig is losgelaten).
- D. Bewaren onder de composthoop. Voor iepen geldt dit voor stamhout: wanneer stamhout op een diepte van tenminste één meter wordt begraven in de composthoop, laat door broei (temperaturen > 60 C) de bast van het stamhout los. De bast verteert verder in de compost en de stammen kunnen aansluitend voor andere toepassingen worden gebruikt.
Voor de overige boomziekten geldt dat men versnipperd hout 14 dagen op minimaal 60°C in de composteerhoop moet houden, zodat alle schimmels gegarandeerd zijn afgedood.
- E. Verbranding in een 'greenbox', waarbij hout in een gemodificeerde zeecontainer wordt verbrand. Hiervoor is een aanvullende vergunning noodzakelijk.

Meer informatie over deze methoden is tevens te vinden in de RAW-bepalingen 2010, 51.02.28 'Behandeling ziek iepenhout', uitgegeven door CROW.

Bijlage B Registratie van aan- en afgevoerd bomenhout

Van alle aan- en/of afgevoerde partijen iepenhout en ander ziek bomenhout moet worden geregistreerd:

- a. de datum en tijdstip van aan- en/of afvoer;
- b. de naam en het adres van diegene van wie het hout afkomstig is respectievelijk de naam en het adres van diegene aan wie het hout is afgegeven;
- c. de afvalstof of productcode waaronder ingezameld c.q. afgegeven is;
- d. de getotaliseerde hoeveelheid in gewicht en volume;
- e. de plaats waar en de wijze waarop het hout is afgegeven;
- f. bij aanvoer de wijze waarop het hout onschadelijk gemaakt wordt en/of bij afvoer de voorgenomen wijze waarop het hout onschadelijk gemaakt wordt door verwerking in zagerij of biomassacentrale;
- g. indien iepenhout en getransporteerd: de naam en het adres van de transporteur van het iepenhout en de naam van diegene in wiens opdracht het vervoer geschiedt.

Bijlage C Informatie verschillende boomziekten

Deze bijlage is bedoeld als informatieve aanvulling op dit document. Er kunnen geen rechten aan worden ontleend.

Iepziekte

Een iep is te herkennen aan de ongelijke bladvoet (zie figuur 1). De iepziekte wordt veroorzaakt door een schimmel die in de houtvaten van de iep leeft en groeit. Als afweermecanisme produceert de aangetaste boom thyllen, een gomblaas om de groei van de schimmel te stoppen. Hierdoor verstoppen ook de eigen houtvaten. Wanneer de schimmel zich over een groot deel van de houtvaten heeft verspreid en deze verstoppen, dan kan de boom binnen enkele dagen afsterven. De schimmel wordt verspreid door de iepenspintkever. In dode, zieke of stervende iepen leggen ze hun eitjes in een gang onder de bast van de iep. Volwassen kevers vreten de okselknoppen van de iep aan. Daarnaast kan de schimmel via wortelcontact overgaan op iepen die in de omgeving staan. Dit maakt de iepziekte zeer besmettelijk. Dood, niet-ontbast iepenhout (na het rooien) kan een ontsmettingshaard zijn. Om het risico van ziekteoverbrenging te minimaliseren is snel en nauwkeurig opruimen van besmette en/of vatbare iepenen broedhout noodzakelijk.

Figuur 2 Blad van iep

Figuur 1 Gangen onder bast van iep

Kastanjebloedingsziekte

Sinds 2004 komt de kastanjebloedingsziekte voor in paardenkastanjabomen. Als gevolg van de bloedingsziekte kunnen jonge bomen binnen enkele jaren volledig afsterven. Bacteriën (*Pseudomonas syringae*) veroorzaken de symptomen. Kastanjabomen blijken niet volledig weerloos te zijn tegen de aantasting, omdat de boom kurkcellen vormt tussen het aangetast en niet aangetaste weefsel. Zo probeert de boom de aantasting te beperken. De snelheid waarmee de ziekte

zich verspreid lijkt door stressfactoren te worden beïnvloed. Onderzoek tussen 2004 en 2008 door de werkgroep Aesculaap van Wageningen UR heeft geen uitsluitsel gegeven hoe de verspreiding van de ziekte precies plaatsvindt.

De bloedingsziekte is te herkennen aan de volgende symptomen:

- Roestbruine vlekken op de stam (van enkele vlekjes tot een groot aantal), zie figuur 3.
- Stroperige vloeistof die uit de vlekken komt
- Inrotting van de stam net onder de vlekken
- Barsten in de stam (bastscheuren)
- Het blad in de kruin vergeelt vroegtijdig
- Taksterfte of volledig afsterven van de boom

Figuur 3 Roestbruine vlek

Momenteel wordt bij de verwerking van aangetaste bomen de richtlijn voor 'bacterievuur' gevolgd. Deze richtlijn voorziet in de volgende maatregelen:

- Composteren. Wanneer de gehele composthoop de vereiste temperatuur van minimaal 60 °C bereikt, is het composteren van door bacterievuur aangetast materiaal zonder grote risico's mogelijk. De bacterie wordt vernietigd bij deze temperaturen. Ziek materiaal moet altijd diep in de hoop liggen en volledig worden gecomposteerd. Ook kan ziek hout ter plaatse versnipperd worden, waarbij wordt aangeraden om het meteen naar een composteerlocatie te brengen.
- Verbranden t.b.v. bio-energie. Dit is de meest veilige manier. Wanneer dit niet ter plaatse kan (door bijvoorbeeld een provinciale of plaatselijke verordening), breng het materiaal dan goed afgedekt naar een bio-energiecentrale. Het vervoermiddel daarna goed schoonmaken met bijvoorbeeld een stoomcleaner of hogedrukspuit.

Phytophthora ramorum

In Nederland is *Phytophthora ramorum*, een hardnekkige pseudoschimmel, in de buitenruimte gevonden bij de rhododendron, de beuk, bosbessenstruiken en de Amerikaanse eik. *Phytophthora ramorum* wordt vooral gevonden in beplantingen van rhododendrons in schaduwrijke situaties, waarin de planten langdurig nat blijven (bijv. in de onderbegroeiing van bossen). De schimmel verspreid zich voornamelijk via (opspattend) regenwater en transport van aangetast plantmateriaal en grond. Op afgevalen bladeren en twijgen kan de schimmel langere tijd overleven.

Figuur 4 Besmetting bij Amerikaanse eik

Besmette Amerikaanse eiken hebben symptomen als vochtplekken op de stam, bruinverkleuring onder de bast en afsterving van de boom. Rhododendrons krijgen te maken met een bruine verkleuring in het hout van de twijg (van top richting twijgaanzet) en scherp begrenste donkerbruine vlekken op het blad.

Daarnaast is er bruinverkleuring die vanuit de bladsteel langs de hoofdnerf het blad binnendringt. Het blad kan gaan hangen en bladeren vallen voortijdig groen af.

In beheer van de buitenruimte zijn maatregelen erop gericht om de verspreiding van de pseudoschimmel tegen te gaan. Waar de NVWA de pseudoschimmel vindt op locaties in Nederland, is het dringende advies om de aangetaste planten op te ruimen. Mogelijk besmette planten en plantenresten kunnen op de volgende manier onschadelijk worden gemaakt:

- Verbranden op locatie. Transporteren en bewaren van opgeruimd materiaal levert risico's op voor verspreiding van de pseudoschimmel. Daarom wordt verbranden in de open haard afgeraden.
- Plantmateriaal versnipperen en op locatie laten liggen. Dit geldt alleen voor plekken zonder risico voor verspreiding van het organisme, dus niet op plekken waar langs wordt gelopen of gefietst. Op de plaatsen waar versnipperd materiaal ligt, wordt aangeraden om gedurende minimaal drie jaar geen gewassen te planten die gevoelig zijn voor *Phytophthora ramorum*.
- Afvoeren. Voer het materiaal af in een gesloten transportmiddel naar een afvalverbrandingsinstallatie of tunnelcomposteerder. Gooi aangetast materiaal niet bij het reguliere GFT-afval of op een eigen composthoop in de tuin, want dan wordt de schimmel verspreid. Bij het restafval mag het wel worden gegooid.

Verticillium

Verticillium is een bodemschimmel die zich gedraagt als de iepziekte. Het is een verwelkingsziekte die via houtchips verspreid kan worden en regelmatig voorkomt bij loofbomen als iep, paardenkastanje en esdoorn. Het is vooral een probleem bij kwekerijen, omdat de verspreiding plaatsvindt door messen en snoeisnaren tijdens het snoeien. De schimmel komt vaak voor in natte grond en dringt via de wortels binnen. Hierdoor verstoort de sapstroom waarna de plant verwelkt en afsterft. Om verdere besmetting te voorkomen moeten geïnfecteerde planten en bomen worden vernietigd en de aarde waarin ze groeien moet worden verwijderd. Voordat er vervolgens opnieuw kan worden geplant, moet de bodem worden ontsmet met een bodemsterilisator.

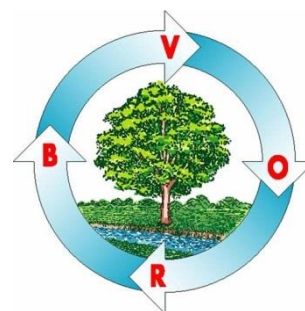
De infectie begint meestal met bladverwelking aan één of enkele twijgjes van een tak. Het lijkt sterk op de iepziekte, al wordt de kroon doorgaans iets minder aangetast. Karakteristiek voor Verticillium is de verkleuring van stammen (bruine strepen onder de bast/schors), wortels en de houtvaten in takken.

De verwerking van aangetast bomenhout met Verticillium kan op dezelfde manier als verwerking van iepenhout plaatsvinden, dus volgens de methoden genoemd in bijlage A. Om besmetting ter plaatse te voorkomen kan grondontsmetting en verhitting van de grond nodig zijn.

Bijlage D Checklist audit

Controleformulier Audit Ziek Bomenhout 2015

Bedrijf : _____
 Datum controle : _____
 Controleur : _____
 Gesproken met : _____
 Contactpersoon iepenhout : _____

Praktijk be- en verwerking (ziek) bomenhout (visuele inspectie)

- Ligt er ziek bomenhout op het terrein? ja/nee
- Ligt er broedhout van iepen op het terrein (niet ontbast)? ja/nee
- Ligt er ander iepenhout op het terrein? ja/nee
- Is de opslag op de juiste manier geregeld? ja/nee

Registratie van aan- en afgevoerd (ziek) bomenhout

- Staan de volgende zaken vermeld in de registratie:
 - Datum en tijdstip van aan- en afvoer bomenhout ja/nee
 - Naam en adres herkomst en/of naam en adres afgiftepunt ja/nee
 - Afvalstof en/of productcode ja/nee
 - Totale hoeveelheid bomenhout in gewicht en volume ja/nee
 - Plaats en wijze waarop bomenhout is afgegeven ja/nee
 - Bij aanvoer: manier waarop ziek bomenhout onschadelijk wordt gemaakt of bij afvoer: de voorgenomen manier waarop ziek bomenhout onschadelijk wordt gemaakt (bijv. door verwerking in zagerij of biomassacentrale) ja/nee
 - Bij iepenhout: naam en adres transporteur iepenhout en naam opdrachtgever transport. ja/nee
- Heeft de controleur een afdruk/kopie van de administratie meegekregen? ja/nee

Verwerkingsmethode

Procedure op locatie bij binnenkomst ziek bomenhout:

Gevolgdde verwerkingsmethode:

- A Schillen (ontbasten) van de stam;
- B Verkleinen tot houtchips < 4 cm;
- C Wateren;
- D Bewaren onder composthoop (bij iepenhout als stam; ander hout kan ook versnipperd);
- E Verbranding in greenbox;

0 Afgeven aan iepentransporteur (alleen bij ander iepenhout, géén broeihout).

○ Naam iepentransporteur: _____

Kennis verantwoordelijk personeel

Is de gewenste kennis aanwezig op de locatie en bij wie? ja/nee:

Hoe wordt de kennis op peil gehouden? _____

Wanneer is men voor het laatst op de Kennismiddag aanwezig geweest? Jaar: _____

Opmerkingen _____

Paraaf controleur

Paraaf bedrijf